

goljufije zaprt od celjske sodnije; v celjskem okraju je sicer nekaj nemcev (kde neki?) pa so preslabi; v ptujskem okraju je pa vse prizadevanje zoper g. Hermana zapstoj, on ima pri kmetih in duhovnikih preveč zaslombe. Tako dunajski list. Slovenski kandidat za mariborski okraj baron Goedel je res srečno odbran; ne samo ljubljanski nemčurji, posebno Kaltenegger, bili so osupnjeni, ampak celo naš mnogoletni nasprotnik znani Seidl se mu je umaknil, videvši da zoper njega ne opravi nič. V Celju je liberalni volilni odbor; predsednik mu je, na veliko začudenje naše, g. Pesarič, sodnijski svetovalec, rodom Slovenec in sedaj — odpadnik! Ta odbor gori za Turka dr. Forreggerja, in hoče dr. Neckermana ali koga drugega slovenskim kmetom namesto dr. Vošnjaka vrinoti. Ne bo šlo! Dr. Vošnjak skliče kmalu volilne shode v Mozirju, na Vranskem in v Brežicah. Zoper dr. Forreggerja je se oglasil slovenski deželni poslanec gosp. Šnidrščič v Brežicah. Mogoče je, da zmaga. Kajti Forregger ima le bolj Celje za se in tukaj tudi ne vseh volilcev, posebno uradnikov ne. Za mesta Maribor-Ptuj še se ni nihče odločil. V Gradcu in št. Pöltenu imeli so nemški Turki ali „fortšritlerji“ shod pa so se sprli posebno v Gradcu, kder so po svojem prejšnjem bogu dr. Kaisersfeldu hudo udrihali. Iz Maribora bil je navzoč dr. Duhač, dr. Schmiederer, Seidl, Fetz, iz Ptuja dr. Breznigg, iz Celja Forregger, sploh malo ljudi. Koroški Slovenci so se naslonili na konservativne Nemce in proglasili kandidate v kmetijskih občinah. Za okraj Celovec-Velikovec je postavljen č. g. Andrej Einspieler, za Špital- sv. Mohor: g. dr. Josip plem. Aichenegg, c. k. notar, za Beljak-Borovlje: č. g. dekan Neste. Na Kranjskem, Primorskem in v Gorici še kandidatje niso določeni pa vidi se, da Slovenci povsod složno postopajo! Med Nemci posebno krepko ravnaajo konservativci in to utegne število dosežanih liberalnih poslancev znatno zmanjšati. Na sv. Telovo bo na Dunaji sijajna velika procesija, katere se bodo svitli cesar udeležili v svojej najlepšej cesarskeji krasoti, cesarica pa se ne bo udeležila. Dunajske liste muči neka umazana prayda v Lembergu na Gališkem. Izvedelo se je namreč, da so se ovi judovski listi dali podmitati ter so sleparsko banko hvalili in ljudi pomagali goljufati. „Neue freie Presse“ je enkrat prejela 1300 fl. drugi pa skup 11000 fl. Fejte bodi, liberalne ove preroke!

Vnanje države. Naš minister grof Andrassy nas je zavolj nagodbe s turškim sultanom spravil v hude zadrege. Mohamedanski Bošnjaki so iz nagodbe izvedeli, da niso naš cesar, ampak da je sultan pravi gospod tej deželi. Zato so prošnjo poslali vsem velevladam evropskim, posebno pa še angleškeji kraljici, naj avstrijski vojak zapustijo Bosno in Hercegovino in naj jo zasedejo italijanski. Še hujše je to, da je tudi srbski minister Ristič porabil nesrečno nam nagodbo in s sultanom sklenil kupčijsko nagodbo gledé Bosniji.

To je preveč. In sliši se, da bo magjarski Andrassy moral iti. Naj gre! Mi smo kri in denarje žrtvovali za našega cesarja, pa ne za sultana! Grki stavijo uže drugi vojaški tabor ob turški meji. Napadnik na ruskega carja, Solovijev, bil je v Petrogradu obešen; o Bogu, o mešniku ni hotel ničesar čuti. Nemški cesar in cesarica sta 11. jun. obhajala zlato poroko pa blizu ne tako veselo, kakor naš svojo srebrno, ker je bolehav in bode bržčas skoro umrl. Belgijski liberalci so 67 proti 60 glasom katoliškim dognali novo šolsko postavo, ki je celo freimaurerska. Francoski freimaurerski ministri pa so prepovedali procesije na sv. Telovo! Gora Etna se je pomirila in ne bljuje več ognja. — V Afriki so se mohamedanski Kabili vzdignili zoper francoske gosposke v Algeriji. V severnej Ameriki v deželi Kansas bil je strahovit veter vrtinec, ki je ubil več kakor 100 ljudi in podrli mnogo gozdov, hiš, vasi in 3 mesta.

Za poduk in kratek čas.

Kdo je kriv našim državnim zmešnjavam, večjim dačam, grdemu oderuštju, rastočemu osiromašenju?

Varujte se lažnjivih prerokov ...
na njih sadju jih bodeite spoznali.
Mat. 7, 15. 16.

IV. V Poličanah je krčma blizu železniške postaje z napisom: „Hotel Bauman“. No, in v tej krčmi so se nedavno sešli nekateri gospodje, ki so se o volitvah pogovarjali. Visok, suholast deda, ki je bil v hiši, začel je naenkrat hudo upijati v 2 gosta rekoč: „sedaj si moramo liberalci v roke segniti, da poderemo farje (fej te bodi!), ki so nam kmetske ljudi v siromaštvo spravili. Farji so krivi vsem našim stiskam in nesrečam. Zato liberalci, bodimo složni in volimo liberalca v državni zbor!“ Moževa sta sicer kričala mirno poslušala pa rekla nista nič. Prav sta imela. S takimi bedaki se res ne da pametna beseda spregovoriti. In dalje moramo reči, da je ta človek ali ubog nevednež ali pa hudoben človek, ki nalašč resnico zataji in se tako sam posaja med lažnjive preroke. Kajti le preveč znano je, kako nas vse ravno liberalci celih 18 let uže tlačijo, narodnosti, posebno slovanske, zatirujejo, mešnike in sv. Cerkev zaničujejo in jene pravice krhajo zraven pa vse prebivalstvo z dačami in dokladami preoblagajo, število onih, ki hočejo na državne stroške živeti, čezmerno pomnožujejo in vrh tega postave dajejo, ki kmeta, obrtnike spravljajo na nič. Kdo je imel večino, torej odločilno besedo, v okrajnih zastopih, v deželnem in državnem zboru? Liberalci, kakoršen je n. pr. Seidl, Forregger itd. Kdo je upeljal nepotrebne in drage okrajne zastope? Liberalci! Kdo je odpravil oderuške postave? Liberalci! Kdo je dovolil ženitovanje nemaničev na škodo srenjam? Liberalci. Kdo je uvel razkoso-vanje in trganje posestev? Liberalci. Kdo je držav-

ne stroške pomnožil? Liberalci! Kdo je državne dolgove pozvišal? Liberalci! Kdo je Tarka ljubil bolj nego avstrijskih Slovanov brate na Tarškem? Liberalci! Kdo je kmetom največ denarne in krvne dače naložil, najmenj pa poslancev odmeril? Liberalci! Kedar so dače tako strogo iztirjevali, kakor v liberalni dobi? Kdo je kmetom pri volitvah obetal zlate gradove, jih pa le za nos vodil in naposled ničesar dobrega storil? Edini liberalci. Tako so liberalni poslanci sami obstali v državnem zboru: Liberalec in velik sovražnik mešnikov Schönerer je liberalcem očital v državnem zboru: „da se je na potrebe kmetijskih ljudi pri vseh novijih (liberalnih) postavah jako malo ozir jemalo“, in liberalec Posch, ki se je pa uže spreobrnul, je djal: „kmeti so v liberalnej dobi prvi, kedar se gre za nalaganja dače in pobiranje vojakov, drugod pa povsod zadnji“. No, Poličanski prerok, kaj porečeš sedaj? Če hočeš pameten biti, moraš zanaprej lepo tiho djati in priznati resnico: vse ljudi pri nas, posebno pa kmete, so zadnja leta v nesrečo spravljali ne mešniki, ampak — liberalci in pri nas ob enem nemškutarji. Ti so imeli povsod večino. Ako bi na mesto liberalcev bili gospodarili mešniki, ali ker tega niti mešniki sami ne tirjajo, moramo reči: ako bi ljudi zvesti ostali krščanski resnici, pravici in ljubezni, celo drugače, boljše bilo bi sedaj pri nas, vsaj nesreče bi laglje prenašali.

Kako malo so liberalni poslanci, tedaj večina v državnem zboru, ozirali se na potrebe kmetijskih ljudi, to kaže razprava o državnem proračunu za l. 1879. V tem računu je razvidno, da dobi minister poljedelstva 10,518.000 fl. Ali od te velike svote je za državne rudnike in gozde zaračunjenih 7,754.000. Od ostalih denarjev pa vzame ministerstvo za-se 277.000 fl. tako, da pride za kmetijske zadeve samo 2,500.000 fl. Ta malenkost pa ni nič proti temu, da kmetje samo zemljiškega davka na leto vložijo po 30,000.000 fl. Tej velikanske svoti nasproti je res smešno, da se je nekaj malega od liberalnih poslancev vrglo za premije bikom, kravam, teletom, žrebcom, kobilam itd. Najbolj plačan je še pri tej reči minister poljedelstva sam, ki vleče na leto 20.000 fl. plače. Zato pritrdimo popolnem tistim konservativnim poslancem, ki so letos posebno odločno grajali zanemarjanje koristij kmetijskih ljudi. Poslanec Lienbacher n. pr. je rekel, „da se kmetom jako slabo godi in na polajšbo njihovih bremen premalo gleda. Kar kmeta posebno teži, je to, da mora vedno v žep segati, kedar si gre kam pravice iskat in varovat, dalje da se kmetiskim županom preveč nalaga, zlasti sitnih policijskih reči, koje bi sodnijam pripadale.“ Poslanec in Štajerec g. Posch je rekel: „l. 1872. smo tirjali, naj se napravi posojilnica za kmete z državnim denarjem 20 milijonov, tako, da bi kmetje ondi proti malim obrestim dobivali na posodo denarjev, s katerimi bi si naj svoja posestva zboljšavali; n. pr. kak stari vinograd z novim trsom nasaditi, močvirje drenažirati, plešaste gore

pogozditi zamogli itk. Toda liberalni gospodje so z ramami pomigali in rekli, da ni penez. Drugo leto potem pa so isti gospodje našli v davkarijskih blagajnicah 80 milijonov za podporo faliranim bankam, fabrikam, obrtnikom itd.“ Dalje poslanec tirolski plem. Zallinger je tožil, kako je liberalna večina poslancev 2krat pod klop vrgla nasvet, naj se tujemu vinu naloži colnina, ponarejevanje vina pri nas pa nadači, da ne bo pri ceni pravemu vinu škode delalo in sploh avstrijskemu vinu imena gubilo. Tudi nagodbe kupčijske s sosednjimi državami so nam tako nengodne, da naša živina, naše zrnje itd. vedno bolj zgublja na ceni. Kako hočemo živeti, kako dače plačevati, če pa veliko menje za pridelke dobimo, kakor prej, ko so dače bile še menjše? Veliko novih postav je kmetom na očitno škodo n. pr. nova in sitna žganjarijska postava. Včasih se tudi nalašč kmetu ne privoščijo dobrote, ki so jim v postavi zagotovljene. Tako je poslanec Dipauli vedel povedati, da finančni uradi na Tirolskem niso hotli izvesti § 2. postave žganjarijske od 27. jun. 1878, kder je vinogradarju dovoljeno toliko žganja si narediti brez daca, kolikor ga za dom potrebuje. Ako torej kdo misli, da bodo liberalci kedar kmetu res pomagali, ta je ali nevednež ali hudobnež in torej zapeljiv in lažnjiv prerok, kojemu nihče več ne veruje, brž ko ga spozna. Ko smo še postavo tirjali zoper ode ruhe, rekli so liberalni poslanci, da takih postav ni treba. Ko smo tirjali postavo zoper ponarejevalce narutnega vina, rekli so liberalci, taka postava bi zboljševanje vina ovirala. In res so davkeplačilec naložili, da moramo za vinorejsko šolo v Klosterneuburgu doplačevati na leto 64.000 fl. In o tej šoli je celo liberalen poslanec zajamral v državnem zboru: „ta šola nas ne uči, kako bi se naj vino pridelovalo, ampak kako bi nam vinogradov treba ne bilo“, t. j. kako se vino ponareja tako, da lahko narutno vino spodrine na škodo hudo obdačenim vinogradarjem pa tudi na škodo vinopivcem in prej slavnemu imenu avstrijskih vin. Tako so liberalci v državnem zboru zadnja leta skrbeli za kmeta!

Smešničar 24. Kmet sreča peka in kupi od njega žemljo. Ko jo zagleda, pravi nevoljen: oj ničvredni pek, zakaj prodavaš tako malo žemljo, pšenico pa po nizkeji ceni plačuješ? Pek mu zavrne: ne bodite hudi, oče, žemlja je zato tako mala, ker smo vzeli premalo testa. Dalje vedite, da je pri nas taka navada, da žemlja velja 2 krajcarja in tudi vi nebi več dali, ko bi bila tudi tolika, kakor tu le na hrbtu moj koš. Z Bogom!

Matija Goričan.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so srenji št. Martinskej pri Slov. Gradcu darovali 80 fl. za nakup požarne gasilnice.

(Slovenski volilni odbori) na Vranskem, v Mozirji in Brežicah skličejo volilne shode, h katerim